

РЕШЕНИЕ

№ 8433

гр. София, 11.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 14.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Калин Куманов

Стоян Тонев

при участието на секретаря Анжела Савова и при участието на прокурора Мария Малинова, като разгледа дело номер **685** по описа за **2025** година докладвано от съдия Калин Куманов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно и е по реда на Глава дванадесета, чл.208-228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр.с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение № 4136 от 11.09.2024 г., постановено по НАХД № 17023/2023 г., Софийският районен съд е потвърдил Наказателно постановление /НП/ № 23-4332-007295/24.04.2023 г., издадено от Началник група в СДВР, отдел "Пътна полиция" при СДВР, в частта му, с което на В. П. К. от В., [улица], ЕГН: [ЕГН], за нарушение на чл.5, ал.3, т.2 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/, е наложено административно наказание глоба в размер на 300 лв. на основание чл.177, ал.1, т.4, пр.1 от същия закон; в частта му, с което на В. П. К. за нарушение на чл.150а, ал.1 ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 20 лв. на основание чл.185 от същия закон; и е отменил НП № 23-4332-007295/24.04.2023 г. в частта му, с което на В. П. К. за нарушение на чл.100, ал.1, т.1 ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 10 лв. на основание чл.183, ал.1, т.1, пр.2 от същия закон. Недоволно от така постановеното решение е останало санкционираното лице, което с касационна жалба, подадена чрез адв.К. в срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК във вр.с чл.63в от ЗАНН, обжалва същото в частта, с която е потвърдено НП № 23-4332-007295/24.04.2023 г. в частта му относно наложеното на касационния жалбоподател административно наказание глоба в размер на 300 лв. за нарушение на

чл.5, ал.3, т.2 ЗДвП, което наказание му е наложено на основание чл.177, ал.1, т.4, пр.1 от същия закон. В жалбата е наведено касационно основание нарушение на закона - чл.348, ал.1, т.1 НПК във вр.с чл.63, ал.1 ЗАНН. Касаторът се позовава на обстоятелството, че Административен съд-гр.П. е отменил ЗППАМ временно спиране от движение на МПС до отстраняване на неизправността, наложена по отношение на същия автомобил, а районният съд неправилно е игнорирал отмяната на акта. Отправеното до касационния съд искане е да отмени решението на СРС и да постанови друго, с което да отмени НП в обжалваната му част, като присъди в полза на касационния жалбоподател разности за две съдебни инстанции. В с.з. касаторът се явява и поддържа касационната жалба, моли за отмяна на съдебното решение и за присъждане на разностите, поискани с жалбата.

Ответникът по касация – Началник група в СДВР, отдел "Пътна полиция" при СДВР - не изпраща представител, но чрез пълномощника си юк.П. е представил писмени бележки, в които е застъпил становище за неоснователност на жалбата. Отправил е искане за оставяне в сила на съдебния акт и за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, а наред с това е отправил възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Представителят на С. градска прокуратура намира жалбата за неоснователна.

Административен съд-София град, като провери законосъобразността и обосноваността на първоинстанционното решение във връзка с направените от касатора оплаквания, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, а разгледана по същество, е неоснователна поради следните съображения:

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу атакуваното наказателно постановление.

Първоинстанционният съд е бил сезиран с жалба против НП № 23-4332-007295/24.04.2023 г. на Началник група в СДВР, отдел "Пътна полиция" при СДВР. Същото е издадено въз основа на АУАН сер.ГА, № 917688/07.04.2023 г., съставен от мл.автоконтрольор при наказващия орган. Обективизираните в акта констатации, относими към настоящото касационно оспорване се свеждат до това, че на 07.04.2023 г., около 13,05 ч в [населено място], на [улица]с посока от [улица]към [улица]В. П. К. е управлявал лек автомобил О. К. с рег. [рег.номер на МПС], собственост на П. Г. К., като на №228 при извършена проверка е установено, че автомобилът е спрял от движение на 30.09.2022 г. Нарушението е квалифицирано по чл.5, ал.3, т.2 ЗДвП. При тази фактическа обстановка, която е възприета в издаденото НП, наказващият орган е наложил оспореното административно наказание на основание чл.177, ал.1, т.4, пр.1 ЗДвП.

За да потвърди обжалваното постановление, районният съд е приел нарушението за безспорно доказано, като е намерил, че към датата на проверката (07.04.2023 г.) спирането на МПС от движение е било факт. Съдът се е позовал на допуснатото предварително изпълнение на ЗППАМ по силата на закона, както и на обстоятелството, че е необходимо констатиране отстраняването на неизправността чрез съответния преглед и последващо провеждане на процедура във връзка с подаване на заявлението по чл.44 от Наредба № I-45/24.03.2000 г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни

средства.

Така постановеното решение е правилно.

По делото няма спор, че със Заповед № 22-4332-004889/23.09.2022 г. за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.2, б.А ЗДвП, издадена от полицейски инспектор към СДВР, отдел "Пътна полиция" при СДВР, спрямо О. К. с рег. [рег.номер на МПС], собственост на П. Г. К., е наложена ПАМ временно спиране от движение на МПС до отстраняване на неизправността (несветещи задна лява габаритна и стоп светлина, които са счупени). Адресат на указаната заповед е собственикът на автомобила П. Г. К. – баща на касационния жалбоподател В. П. К.. Страните не спорят, че указаната заповед е отменена с Решение № 369 от 08.06.2023 г. Административен съд-гр.П., като съдебният акт е влязъл в сила на 08.06.2023 г. Ясно е при това положение, че към датата на проверката (07.04.2023 г.) спирането на МПС от движение е било обективно съществуващ факт.

Спорът по делото се свежда до това дали последващата отмяна на заповедта следва да доведе до извод за липса на извършено нарушение по чл.5, ал.3, т.2 ЗДвП, а оттам – и до отмяна на издаденото наказателно постановление. Цитирана законова разпоредба забранява на водачите на пътни превозни средства да управляват пътни превозни средства, спрени от движение.

По силата на чл.171, т.2, б.А ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения, се прилага принудителна административна мярка временно спиране от движение на пътно превозно средство до отстраняване на неизправността, когато пътното превозно средство е технически неисправно, включително и когато съдържанието на вредни вещества в изгорелите газове или шумът са над установените норми или конструкцията му е изменена без съответното разрешение. Според чл.172, ал.1 ЗДвП, ПАМ се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Обжалването на заповедите по ал.1 се извършва по реда на Административнопроцесуалния кодекс (чл.172, ал.5 от закона); а подадената жалба не спира изпълнението на приложената административна мярка (чл.172, ал.6 от закона). Ето защо следва да бъде прието, че издадената ЗППАМ е била с допуснато по силата на закона предварително изпълнение и е била действащ индивидуален административен акт към 07.04.2023 г., когато е извършена проверката на касационния жалбоподател. По съдебен ред не е обявена нищожност на индивидуалния административен акт, за да е мислимо отпадане с обратна сила на последиците от издадения административен акт. Управлявайки спрямо от движение МПС, като спирането е с надлежно произведено действие, касаторът е извършил административното нарушение, за което е наказан.

Касационната инстанция споделя мотивировката на СРС, основана на приложението на анализирания от него подзаконов нормативен акт. На основание чл.140, ал.1 ЗДвП министърът на вътрешните работи, съгласувано с министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията и министъра на отбраната, е издал Наредба № I-45/24.03.2000 г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства (загл. изм. и доп. - ДВ, бр.105 от 2002 г., изм. - ДВ, бр.67 от 2012 г., изм. - ДВ, бр.20 от 2018 г.). От самото заглавие на

наредбата е видно, че с нея се урежда и редът за пускане в движение на ППС, спрямо които е постановено спиране от движение.

Нормата на чл.43 от наредбата предвижда временно спрените превозни средства да се пускат в движение след отстраняване на причините, поради които са били спрени, и извършване на преглед за техническа изправност. На следващо място чл.44, ал.1, т.2 от същата наредба предписва, че за пускане в движение на превозно средство собственикът представя документ за самоличност и подава заявление, което се попълва служебно и се подписва от него, като към заявлението се представя протокол за извършен преглед за техническа изправност на ПС. Ето защо правилно районният съд е посочил, че спирането от движение в хипотезите по чл.171, т.2, б.А ЗДвП не преустановява действието си автоматично след съответния успешно извършен ремонт, а е необходимо констатиране на отстраняването на неизправността чрез съответния преглед и последващо провеждане на процедура във връзка с подаване на разискваното заявление по наредбата. Поддържаните от жалбоподателя доводи в противната насока правилно не са възприети в съдебния акт.

Затова Съдът счита, че съставомерността на деянието е доказана по несъмнен начин и то правилно е подведено под санкционната норма на чл.177, ал.1, т.4, пр.1 ЗДвП, която предвижда административно наказание глоба от 100 до 300 лв. на водач, който управлява моторно превозно средство, спряно от движение или състав от пътни превозни средства, в който е включено спряно от движение пътно превозно средство, без разрешение на службата за контрол на Министерството на вътрешните работи. Налегането на наказание в максимален размер правилно е съобразено от АНО предвид наличието на данни за многобройни нарушения на водача, в т.ч. именно на посочената и в случая като нарушена норма на чл.5, ал.3, т.2 ЗДвП, които сочат на трайно укоримо поведение на последния.

Не се констатираха основания за отмяната на НП съгласно претенцията на касационния жалбоподател. В съдебното производство не са допуснати процесуални нарушения, които да опорочават съдебния акт и да обуславят неговата отмяна от касационната инстанция.

С оглед на изложените съображения решението на Софийския районен съд е правилно и като такова следва да бъде оставено в сила.

При този изход на ответника се дължат разноски на основание чл.63д, ал.1, ал.4 и ал.5 ЗАНН във вр.с чл.143 АПК. За настоящата съдебна инстанция за осъществената защита от юрисконсулт следва да му се присъди възнаграждение в размер на 80 лв., изчислено съгласно чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, издадена на основание чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 от Административно-процесуалния кодекс, Съдът

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4136 от 11.09.2024 г., постановено от Софийския районен съд по НАХД № 17023/2023 г. в частта, с която е потвърдено НП № 23-4332-007295/24.04.2023 г. в частта му относно наложеното на В. П. К. от В., [улица], ЕГН: [ЕГН], административно наказание глоба в размер на 300 лв. на основание чл.177, ал.1, т.4, пр.1 от Закона за движението по пътищата за нарушение на чл.5, ал.3, т.2 от същия закон.

ОСЪЖДА В. П. К. от В., [улица], ЕГН: [ЕГН], да заплати на Началник група в СДВР, отдел "Пътна полиция" при СДВР, юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв. (осемдесет лева).

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.